

✠ Св. апостола, первомученика і диякона Стефана- 27 грудня

Антифон 1

Стих 1: Ісповімся тобі, Господи, всім серцем моїм, розповім про всі чуда твої (Пс 9,2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 2: На раді праведних і соньмі – великі діла Господні, явлені в усіх волях його (Пс 110,1-2).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 3: Ісповідування і велич – діло його і правда його перебуває повік віку (Пс 110,3).

Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Якщо співаємо 2ий антифон: Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.
Як ні то співаємо: Єдинородний Сину

Антифон 3

Співаємо звичайні третій антифон, але зі приспівот: Спаси нас, Сину Божий, що родився від Діви, співаємо тобі: Алілуя.

Тропар (глас 4): Різдво твоє, Христе Боже наш,* засвітило світові світло розуміння;* в ньому бо ті, що звіздам служили, від звізди навчилися* поклонятися тобі – Сонцю правди,* і пізнавати тебе – Схід з висоти.* Господи, слава тобі.

Тропар (глас 4): Подвигом добрим змагався ти,* первомученику Христовий і іпостоле,* і нечестя мучителів виявив ти,* бо, камінням побитий з рук беззаконних,* вінець прийняв ти з високої десниці і до Бога взивав ти, кличучи:* Господи, не постав їм цього гріха.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 3): Владика вчора до нас у тілі приходив; – а раб днесь із тіла виходив;* учора той, що царює, в тілі родився* – днесь раба камінням побивають.* Задля того і кінчається первомученик і божественний Стефан.

Прокімен (глас 8): По всій землі залунав їх голос,* на край світу - їхні слова. (Пс 18,5).

Стих: Небеса оповідають славу Божу, і діло рук Його проголошує твердь небесна. (Пс 18,2).

Апостол: (Ді 6,8-7,5. 47-60): Тими днями Стефан, повний благодаті й сили, творив чуда й великі знаки в народі. І встали деякі з синагоги, так званої лібертинів, киренеїв, олександрійців, а й з Кілікії та з Азії і сперечалися із Стефаном, але не могли встоятися супроти мудрости й духа, що ним говорив. Тоді вони підмовили людей, щоб сказали: «Ми чули, як він говорив образливі слова проти Мойсея та проти Бога.» І підбурили народ, старших та книжників і, наскочивши, схопили і привели його в синагору. Там вони поставили свідків, які говорили: «Цей чоловік не перестає говорити проти цього святого місця та Закону. Ми чули, як він говорив, що Ісус, отой Назарянин, зруйнує це місце й переінакшить звичаї, які Мойсей був передав нам.» І коли всі, що засідали в синагорі, пильно дивилися на нього, бачили його обличчя, немов обличчя ангела. А первосвященик спитав: «Чи воно справді так?» Він же відповів: «Мужі брати й отці, слухайте: Бог слави з'явився батькові нашому Авраамові, як він ще був у Месопотамії, перш ніж він оселився у Харані, і сказав до нього: Вийди з землі твоєї і з роду твого, і йди в землю, яку покажу тобі. Тоді він вийшов з Халдейської землі й оселився у Харані; а звідси, як умер його батько, (Бог) переселив його у цю землю, в якій живете нині. І не дав йому в ній спадщини ані на ступінь ноги, але обіцяв дати її йому в посілість, і його потомкам після нього, хоч у нього й не було дитини. А Соломон збудував йому дім. Та не в рукотворених проживає Всевишній як пророк говорить: Небо – престол мій, земля ж – підніжок ніг моїх. Який дім ви мені збудуєте, каже Господь, або яке місце мого відпочинку? Хіба то не моя рука створила те все? Ви, твердошиї та необрізані серцем і вухом! Ви завжди противитеся Духові Святому! Які батьки ваші, такі й ви. Кого з пророків не гонили батьки ваші? Вони вбили тих, що наперед звіщали прихід Праведного, якого ви тепер стали зрадниками й убивцями; ви, що одержали закон через звістування ангелів, але не зберігали його.» Почувши це, вони розлютилися своїм серцем і скреготали зубами на нього. (Стефан же), повний Духа Святого, дивлячись у небо, побачив славу Божу й Ісуса, який стояв по правиці Бога, і мовив: «Ось бачу відкрите небо і Сина Чоловічого, який стоїть по правиці Бога.» Вони ж закричали голосом великим і, затуливши вуха свої, кинулись на нього разом та вивели за місто, і почали каменувати. Свідки ж поклали свою одежу у ногах хлопця, що звався Савло. І каменували Стефана, який взивав, мовивши: «Господи Ісусе, прийми дух мій!» А впавши на коліна, закликав сильним голосом: «Господи, не постав їм цього за гріх!» І промовивши це, смертю заснув.

Алилуя (глас 1): Небеса прославляють чуда Твої, Господи, й істину Твою в церкві святих (Пс 88,6).

Стих: Бог прославлюваний на раді святих (Пс 88,8).

Євангеліє: (Мт 21,33-42): *Сказав Господь притчу оцю: "Був один чоловік-господар, що насадив виноградник. Він обвів його огорожею, видовбав у ньому чавило, вибудував башту, винайняв його виноградарям і відійшов. Коли ж настала пора винозбору, послав він слуг своїх до виноградарів, щоб узяти від них плоди, йому належні. А виноградарі, схопивши його слуг, кого побили, кого вбили, кого ж укаменували. Тоді він послав інших слуг, більше від перших, але ті вчинили й з ними те саме. Наприкінці послав до них свого сина, кажучи: Матимуть пошану до мого сина. Та виноградарі, узрівши сина, заговорили між собою: Це спадкоємець. Нумо, вб'ємо його й заберемо собі його спадщину. І взявши його, вивели геть з виноградника й убили. Отож, коли прибуде господар виноградника, що зробить з тими виноградарями?" "Лютих люто вигубить", – відповіли йому, – "а виноградник винаймуть іншим виноградарям, що будуть давати йому плоди його своєчасно." Тоді Ісус сказав їм: "Чи в Письмі не читали ви ніколи: Камінь, що відкинули будівничі, став каменем наріжним? Від Господа це сталось і дивне в очах наших."*

Замість Достойно: Величай, душе моя, у вертепі народженого Царя – Христа.

Ірмос (глас 1): Таїнство чудне бачу і преславне: небо – вертеп, престол херувимський – Діву, ясла – вмістилище, в яких возліг невмістимий Христос Бог. Його оспівуючи величаємо.

Причасний: По всій землі залунав їх голос,* на край світу - їхні слова. (Пс 18,5). Аلیلія (*х3*).